

2021/2170(INI)

4.3.2022

LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalta

naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalle

naisten köyhyydestä Euroopassa
(2021/2170(INI))

Valmistelija (*): Dragoş Pîslaru

(*): Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 57 artikla

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että köyhyyden poistaminen on yksi EU:n painopisteistä, joka vahvistetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 34 artiklassa, ja että se on Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevan toimintasuunnitelman yleistavoite, joka ilmentää EU:n sitoutumista köyhyyden torjumiseen politiikoissaan;
- B. ottaa huomioon, että naisten ja miesten välinen taso-arvo ja syrjimättömyys ovat Euroopan unionin perusarvoja, kuten Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa todetaan; ottaa huomioon, että miesten ja naisten tasa-arvo on yksi EU:n painopisteistä ja että sitä käsitellään EU:n tasolla ja kansallisesti kaikissa politiikoissa; ottaa huomioon, että vuonna 2019 EU:ssa oli lähes 91,3 miljoonaa köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevaa henkilöä; ottaa huomioon, että EU ei saavuttanut vuoden 2020 tavoitettaan vähentää köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien henkilöiden määrää vähintään 20 miljoonalla; ottaa huomioon, että yksi EU:n uusista yleistavoitteista on vähentää köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien henkilöiden määrää vähintään 15 miljoonalla vuoteen 2030 mennessä;
- C. ottaa huomioon, että Eurostatin mukaan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riski oli suurempi naisten kuin miesten kohdalla vuonna 2020, ja se koski 51,4 miljoonaa naista (22,9 prosenttia) 45 miljoonaan mieheen verrattuna (20,9 prosenttia)¹; ottaa huomioon, että tämä johtui pääasiassa elämän aikana koetusta sukupuolten eriarvoisuudesta ja syrjinnästä, myös työmarkkinoilla; ottaa huomioon, että työssäkäyvien naisten köyhyysaste voi laskea, jos naisille maksetaan yhtä paljon palkkaa kuin miehille;
- D. ottaa huomioon, että muita heikommassa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvat naiset, kuten nuoret naiset, vammaiset naiset, maahanmuuttajataustaiset naiset, romaninaiset, uskonnollisiin tai etnisiin vähemmistöihin kuuluvat naiset sekä lbtqi+-naiset, kohtaavat lisäsyrjintää ja risteävää syrjintää koulutuksen, terveydenhuollon, työn ja sosiaalipalvelujen saatavuudessa, minkä vuoksi he altistuvat suuremmalle köyhyysriskille;
- E. katsoo, että sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen työmarkkina- ja sosiaalipolitiikkaan liittyviin EU:n politiikkatoimiin on tärkeä väline yhtäläisten mahdollisuuksien edistämiseksi ja naisten kaikkinaisen syrjinnän torjumiseksi;
- F. ottaa huomioon, että sukupuolen mukaan eriteltyt tiedot köyhyydestä ovat edelleen riittämättömiä EU:ssa ja jäsenvaltioissa, mikä haittaa analysointia ja päätöksentekoprosesseja kaikilla tasoilla;

¹ Eurostat Living conditions in Europe, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Living_conditions_in_Europe_-_poverty_and_social_exclusion&oldid=544210

- G. ottaa huomioon, että köyhyyttä koskevien tietojen osalta tilastollinen kotitalousyksikkö määrittelee köyhyyden ruokakunnittain eikä ota huomioon sukupuolten epätasa-arvoa varojen jakautumisessa kotitalouden sisällä, mikä vaikeuttaa luotettavien sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen saamista;
- H. katsoo, että covid-19-kriisi on kärjistänyt jo vallinnutta eriarvoisuutta, vaikuttanut voimakkaasti työtuloihin ja varallisuuteen ja pahentanut köyhyydessä elävien ihmisten tilannetta ja että se jarruttaa köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien henkilöiden tilanteen parantamista; toteaa, että tukitoimenpiteet, kuten lyhennetty työaika tai vastaavat järjestelyt, ovat jossain määrin lieventäneet kriisin kielteisiä vaikutuksia lyhyellä aikavälillä; ottaa huomioon, että pandemian rasitteet kohdistuvat suhteettomasti matalapalkkaisiin, mikä lisää köyhyyttä ja eriarvoisuutta kaikkialla Euroopassa; ottaa huomioon, että pandemian kaikkia taloudellisia, sosiaalisia ja työllisyysvaikutuksia ei vielä tiedetä; ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen on pantava täysimääräisesti täytäntöön covid-19-kriisin torjunnan kaikissa näkökohdissa, jotta voidaan varmistaa sukupuolten tasa-arvo ja tukea heikoimmassa asemassa olevien naisten elpymistä;
- I. ottaa huomioon, että covid-19-pandemia ja siihen liittyvä talouskriisi ovat vaikuttaneet naisiin eri tavoin kuin miehiin unionissa ja että sen vaikutukset vaarantavat viime vuosikymmeninä saavutetun edistyksen köyhyyden ja sukupuolten eriarvoisuuden vähentämisessä jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) mukaan covid-19-pandemia on vaikuttanut suhteettomasti nuoriin naisiin, ja nuorten naisten työllisyys on vähentynyt yli 10 prosenttia, kun vastaava luku on kaiken kaikkiaan 2,4 prosenttia; ottaa huomioon, että pandemia on vaikuttanut suhteettomasti naisiin sosioekonomisesti, syventänyt olemassa ollutta syrjintää ja lisännyt entisestään naisten ja miesten eriarvoisuutta työmarkkinoilla; ottaa huomioon, että enemmän naisia kuin miehiä on menettänyt työpaikkansa covid-19-pandemian vuoksi²; ottaa huomioon, että Eurofoundin mukaan matalapalkkaiset naispuoliset työntekijät ovat kärsineet eniten työpaikkojen menetyksistä covid-19-pandemian aikana ja että he ovat todennäköisemmin joutuneet lomautetuiksi³; ottaa huomioon, että 18–34-vuotiaat nuoret naiset ovat todennäköisimmin menettäneet työpaikkansa pandemian seurauksena (11 prosenttia verrattuna nuorten miesten 9 prosenttiin)⁴; ottaa huomioon, että naiset ovat miehiä useammin lyhentäneet työaikaansa varmistakseen lasten jatkuvan hoidon ja huolehtiakseen apua tarvitsevista perheenjäsenistä; ottaa huomioon, että covid-19-kriisi on lisännyt palkatonta kotityötä ja lastenhoitoa, jotka ovat jääneet pääasiassa naisten harteille, mikä on aiheuttanut kaksinkertaisen rasitteen työssäkäyville äideille; ottaa huomioon, että naiset ovat alttiimpia covid-19-tartunnalle, koska he ovat yliedustettuina keskeisissä etulinjan ammateissa ja tartunnalle alttiissa ammateissa;
- J. ottaa huomioon, että eriarvoisuus lisääntyy edelleen; toteaa, että kriisin keskipitkän aikavälin vaikutukset ovat riippuvaisia elpymisen osallistavuudesta; ottaa huomioon, että sosiaalisen suojelun politiikat ovat keskeisen tärkeitä elementtejä kansallisissa kehitysstrategioissa köyhyyden ja haavoittuvuuden vähentämiseksi koko elämänsäkaaren

² https://www.ilo.org/global/about-the-ilo/newsroom/news/WCMS_813449/lang--en/index.htm
<https://news.un.org/en/story/2021/07/1096102>

³ Eurofound, *COVID-19: Implications for employment and working life*, COVID-19 series, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2021.

⁴ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef20068en.pdf

ajan sekä osallistavan ja kestävä kasvun tukemiseksi; katsoo, että elpymiseen on sisällyttävä kohdennettuja strategioita, joilla tuetaan heikoimmassa asemassa olevia ja syrjäytyneitä naisia yhteiskunnissamme, jotta ketään ei jätetä jälkeen;

- K. ottaa huomioon, että naiset ovat yliedustettuina epätyypillisissä työsuhteissa, kuten osa-aikatyössä, ja työskentelevät usein epävarmoilla, alipalkatuilla tai aliarvostetuilla aloilla etulinjan työntekijöinä aloilla, joihin pandemia on vaikuttanut eniten; ottaa huomioon, että naisten työllisyys on kasvanut eniten viime vuosikymmenen aikana naisvaltaisissa työpaikoissa ja pääasiassa naisten hallussa jo olevissa työpaikoissa, myös terveydenhuoltoalalla; ottaa huomioon, että 76 prosenttia terveydenhuolto- ja hoiva-alojen työvoimasta on naisia⁵; ottaa huomioon, että Eurofoundin tutkimukset osoittavat, että sukupuolten välisten työllisyserojen umpeen kuomisesta huolimatta työpaikoista ei ole tulossa sukupuolijakaumiltaan tasapainoisempia ja että sukupuolijakaumiltaan tasapainoisten työpaikkojen osuus EU:ssa (kummankaan sukupuolen osuus ei ole yli 60 prosenttia) laski 27 prosentista 18 prosenttiin vuosien 1998 ja 2019 välillä⁶; ottaa huomioon, että naisia on miehiä enemmän ammateissa, joita voidaan harjoittaa etätöinä; ottaa huomioon, että perhe on yhteiskuntamme kulmakivi, ja se edellyttää työ- ja yksityiselämän tasapainoa;
- L. ottaa huomioon, että naiset ovat yliedustettuina omaishoitajissa, jotka luopuvat työstään ja huolehtivat vanhoista sukulaisistaan tai vammaisista sukulaisistaan; ottaa huomioon, että monissa jäsenvaltioissa he eivät saa riittävää tukea viranomaisilta ja sosiaaliturvajärjestelmiltä ja ovat siksi suuremmissa köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa;
- M. ottaa huomioon, että palkkasyrjintä EU:ssa, palkattoman hoiva- ja kotitaloustyön rasituksen epätasa-arvoinen jakautuminen, syrjintä työmarkkinoille pääsyssä, alhainen palkkataso ja heikot uranäkymät ovat esteitä naisten ja miesten yhtäläisen taloudellisen riippumattomuuden saavuttamiselle ja voivat lisätä naisten köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiä sekä sukupuolten välisiä palkka- ja eläke-eroja; ottaa huomioon, että köyhyys lisää naisiin kohdistuvan väkivallan riskiä; ottaa huomioon, että köyhyysriskissä olevat naiset ovat haavoittuvampia ja että väkivalta lisää sosiaalisen syrjäytymisen riskiä; ottaa huomioon, että syrjimätön palkka on välttämätön edellytys naisille; katsoo, että naisten taloudellisten vaikutusmahdollisuuksien parantaminen on keskeistä sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi ja naisten köyhyyden torjumiseksi;
- N. ottaa huomioon, että naisten kokonaistyöllisyysaste on lähes 12 prosenttia alhaisempi kuin miesten, ja kolmannes naisista työskentelee osa-aikaisesti, kun osa-aikatyötä tekevien miesten osuus on 8 prosenttia; ottaa huomioon, että viidennes köyhyydessä elävistä naisista ei osallistu työmarkkinoille perheen- ja kodinhoitovelvollisuuksien vuoksi⁷; ottaa huomioon, että naisten osallistuminen työmarkkinoille on lisääntynyt viime vuosikymmeninä, mutta sukupuolten välisiä eroja on edelleen paljon; ottaa huomioon, että naiset tekevät vähemmän kokopäivätyötä kuin miehet (48 prosenttia naisista ja 64 prosenttia miehistä) ja syrjäytyneet naiset ovat vielä enemmän jääneet

⁵ <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/essential-workers>

⁶ Eurofound ja Euroopan komission yhteinen tutkimuskeskus, *European Jobs Monitor 2021: Gender gaps and employment structure*, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2021.

⁷ Euroopan tasa-arvoinstituutin raportti ”Poverty, gender and intersecting inequalities in the EU: Review of the implementation of Area A: Women and Poverty of the Beijing Platform for Action”, 2016.

kokopäivätyön ulkopuolelle⁸; ottaa huomioon, että vammaisista naisista vain 20,7 prosenttia ja vammaisista miehistä 28,6 prosenttia on kokopäivätyössä;

- O. ottaa huomioon, että vuonna 2019 naisten bruttotuntipalkat olivat EU:ssa keskimäärin 14,1 prosenttia pienemmät kuin miehillä⁹; ottaa huomioon, että naiset muodostavat suurimman osan vähimmäispalkan saajista Euroopassa¹⁰; ottaa huomioon, että tärkeimmät sukupuolten palkkaeroon vaikuttavat tekijät ovat naisten ja miesten alakohtainen eriytyminen, osa-aikatyön naisvaltaisuus ja se, että naiset ovat miehiä epätodennäköisemmin valvontavastuussa; ottaa huomioon, että sukupuolten väliset palkkaerot EU:ssa vaihtelivat 20 prosentista 5 prosenttiin¹¹;
- P. ottaa huomioon, että yli 65-vuotiaiden naisten eläke EU:ssa oli keskimäärin 29 prosenttia miesten eläkettä pienempi¹²; ottaa huomioon, että Eurofoundin koko EU:ssa tekemän tutkimuksen mukaan vuosina 2010–2019 köyhyysriskissä olevien yli 65-vuotiaiden naispuolisten eläkeläisten osuus oli noin 3–4 prosenttiyksikköä suurempi kuin miespuolisten eläkeläisten osuus; ottaa huomioon, että vähintään 75-vuotiaiden köyhyys on jatkuvasti keskittynyt naisiin, mikä johtuu pääasiassa sukupuolisidonnaisten palkattomien hoivatoimien vaikutuksesta, elinikäisistä palkka- ja työaikaeroista ja niistä johtuvista pienemmistä eläkkeistä, miesten ja naisten erilaisesta eläkeiästä joissakin jäsenvaltioissa sekä siitä, että yhä useammat ikääntyneet naiset elävät yksin; katsoo, että tarvitaan tehokkaita toimia sukupuolten välisen työllisyys-, hoiva-, palkka- ja eläke-erojen poistamiseksi; ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvoa ei ole täysin saavutettu missään maassa;
- Q. ottaa huomioon, että naiset voivat erityisesti kärsiä miesten ja naisten välisen tuloerojen aiheuttamasta taloudellisesta eriarvoisuudesta, joka johtuu korkeapalkkaisten naisten vähäisestä osuudesta ja siitä, että naisten tulot muodostuvat pääasiassa palkoista ja vähemmässä määrin pääomatuloista; ottaa huomioon, että kuukautisköyhyyden riski voi myös vaikuttaa kielteisesti naisten tilanteeseen; pitää valitettavana, että naisten hygieniatuotteita ja lasten, ikääntyneiden tai vammaisten henkilöiden hoitotuotteita ja -palveluja ei vielä pidetä perustuotteina kaikissa jäsenvaltioissa;
- R. ottaa huomioon, että Eurofound on korostanut sellaisten politiikkojen merkitystä, joilla edistetään sukupuolten tasapuolista edustusta palkallisessa ja palkattomassa hoivatyössä, mukaan lukien vanhempainvapaapolitiikka, jolla lisätään miesten osallistumista palkattomaan hoivatyöhön, sekä palkka- ja työolojen parantaminen naisvaltaisilla aloilla, kuten hoitopalvelujen alalla;
- S. ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvo työmarkkinoilla on tärkeä naisten köyhyyden poistamisen väline, joka hyödyttää naisten lisäksi koko taloutta ja vaikuttaa myönteisesti BKT:hen, työllisyystasoon ja tuottavuuteen; ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvon parantaminen lisäisi EU:n BKT:tä asukasta kohti 6,1-9,6 prosenttia ja toisi vuoteen 2050 mennessä 10,5 miljoonaa työpaikkaa enemmän,

⁸ <https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2021/domain/work/disability>

⁹ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Gender_pay_gap_statistics

¹⁰ Eurofound, *Understanding the gender pay gap: What difference do sector and occupation make?* Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg 2021. Eurofound, *Minimum wages in 2021: Annual review*, Minimum wages in the EU series, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2021.

¹¹ Eurofound, *Understanding the gender pay gap: What difference do sector and occupation make?*

¹² <https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210203-1>

mikä hyödyttäisi sekä naisia että miehiä¹³;

- T. ottaa huomioon, että naisten kokemuksissa asunnottomuudesta on sukupuolittain eriytyneitä piirteitä; ottaa huomioon, että naiset kärsivät asunnottomuudesta ja epävarmoista asuinoloista syrjinnän, köyhyyden ja sukupuoleen perustuvan väkivallan vuoksi;
- U. ottaa huomioon, että vanhempien köyhyys johtaa usein lasten köyhyyteen; toteaa, että sijoittaminen naisia tukeviin toimintapolitiikkoihin parantaa myös heidän perheidensä ja erityisesti heidän lastensa elinoloja; katsoo, että EU:n ja jäsenvaltioiden on kunnioitettava, suojeltava ja noudatettava lasten oikeuksia Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti; ottaa huomioon, että lasten oikeudet vaarantuvat köyhydessä; ottaa huomioon, että lapsiköyhyyden poistaminen sisältyy Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteeseen 11;
- V. toteaa, että merkittävä osa Euroopan romaneista elää äärimmäisen epävarmoissa oloissa maaseudulla ja kaupunkialueilla ja heidän sosioekonomiset olosuhteensa ovat hyvin heikot; ottaa huomioon, että syvään juurtunutta, pysyvää ja rakenteellista romanivastaisuutta, joka on usein institutionalisoitua ja valtiollista, esiintyy edelleen eurooppalaisen yhteiskunnan kaikilla tasoilla ja se muodostaa merkittävän esteen kaikilla elämänaloilla, kuten asumisessa, koulutuksessa, terveydenhuollossa ja työllisyydessä, mikä johtaa köyhyyteen; ottaa huomioon, että köyhyys on periytynyttä, minkä vuoksi nämä yhteisöt joutuvat kohtaamaan ylisukupolvisia ongelmia;
- W. ottaa huomioon, että romanit kohtaavat syrjintää osallistuessaan nuorisotakuun kaltaisiin työllisyysaloitteisiin; ottaa huomioon, että julkisilla työvoimapalveluilla ei useinkaan ole valmiuksia tavoittaa heitä tai että ne soveltavat epäsuoria syrjiviä käytäntöjä;
- X. katsoo, että digitaalinen ja vihreä siirtymä edellyttävät toimia, joilla varmistetaan, ettei ketään jätetä jälkeen; ottaa huomioon, että naiset ovat aliedustettuina kaikilla tasoilla digitaalisella sekä luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan (STEM) aloilla Euroopassa ja että innovatiivisen teknologian, kuten tekoälyn, parissa työskentelee vähemmän naisia kuin miehiä; ottaa huomioon, että vain 34 prosenttia STEM-alojen tutkinnon suorittaneista ja vain 17 prosenttia tieto- ja viestintätekniikan asiantuntijoista on naisia ja että he ansaitsevat 19 prosenttia vähemmän kuin miehet Euroopan tieto- ja viestintäalalla; ottaa huomioon, että moninaiset sukupuolten väliset erot, kuten niin sanottu unelmakuilu ja naisten vähäinen edustus johtotehtävissä, voivat vaikuttaa tyttöjen ura- ja koulutusvalintoihin varhaisesta iästä lähtien ja siten lisätä miesten ja naisten epätasa-arvoa tietyillä työmarkkinoiden aloilla, erityisesti STEM-aloilla;
- Y. ottaa huomioon, että erityisesti maaseudulla asuvilla naisilla on usein rajalliset mahdollisuudet osallistua molempien siirtymien kannalta olennaisiin yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen sekä digitaalisten taitojen parantamisohjelmiin, jotka tarjoavat heille mahdollisuuden jatkaa menestyksekkäästi työuraansa; ottaa huomioon, että yleissivistävä ja ammatillinen koulutus sekä elinikäinen oppiminen ovat

¹³ <https://eige.europa.eu/gender-mainstreaming/policy-areas/economic-and-financial-affairs/economic-benefits-gender-equality>

äärimmäisen tärkeitä kaikille;

1. kehottaa laatimaan köyhyyden vastaisen kattavan eurooppalaisen strategian, jossa otetaan huomioon sukupuolinäkökulma ja johon sisältyy kunnianhimoisia tavoitteita köyhyyden ja asunnottomuuden vähentämiseksi ja äärimmäisen köyhyyden poistamiseksi Euroopasta vuoteen 2030 mennessä ja joka perustuu Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevassa toimintasuunnitelmassa asetettuihin yleistavoitteisiin erityisesti lasten keskuudessa ja johdonmukaisesti mittauksiin ja jossa keskitytään katkaisemaan ylisukupolvisen köyhyysriskin sykli; kehottaa jäsenvaltioita panemaan Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täysimääräisesti täytäntöön kiinnittäen erityistä huomiota yleistavoitteisiin, joiden mukaan köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa olevien ihmisten määrää vähennetään vähintään 15 miljoonalla, vähintään 78 prosenttia 20–64-vuotiaista on työelämässä vuoteen 2030 mennessä ja vähintään 60 prosenttia kaikista aikuisista osallistuu koulutukseen vuosittain; korostaa, että naisten köyhyys liittyy läheisesti lasten köyhyyteen, että yksinhuoltajataloudet ovat suuremmassa köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa ja että tällaiset kotitaloudet ovat todennäköisemmin naisten vastuulla; korostaa, että strategiassa olisi käsiteltävä köyhyyden perimmäisiä syitä ja sen vaikutusta lasten oikeuksiin, jotta voidaan varmistaa kestävät ja pitkäkestoiset vaikutukset; kehottaa sisällyttämään tällaiseen strategiaan intersektionaalisen analyysin ja lähestymistavan ja esittämään kohdennettuja toimenpiteitä kaikkein syrjäytyneimpien tukemiseksi; korostaa, että pienituloiset naiset, ikääntyneet naiset, vammaiset naiset, romaninaiset, uskonnollisiin tai etnisiin vähemmistöihin kuuluvat naiset, maahanmuuttajanaiset, nuoret naiset, lbtq+ -naiset ja yksinhuoltajaäidit kohtaavat enemmän eriarvoisuutta kuin naiset yleensä; korostaa, että kaikkien naisten, myös vähemmistöryhmiin ja haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvien naisten, olisi voitava hyötyä strategian tavoitteista ja toimista; korostaa, että strategian olisi vastattava EU:n sitoutumista kestävä kehityksen tavoitteisiin 1, 5 ja 10 sekä Agenda 2030 -toimintaohjelmaan;
2. huomauttaa, että naisten köyhyyden ehkäisemiseksi ja torjumiseksi kaikissa jäsenvaltioissa tarvitaan riittäviä kansallisia vähimmäistulojärjestelmiä, jotka ovat olennainen osa EU:n moniulotteista ja yhdenmukaista köyhyydentorjuntastrategiaa; panee merkille komission sitoumuksen ehdottaa vähimmäistoimeentuloa koskevaa neuvoston suositusta vuonna 2022; kehottaa komissiota antamaan tulevassa suosituksessa suuntaviivoja sen varmistamiseksi, että jos vähimmäistulojärjestelmiä on jo käytössä, niissä ei esiinny syrjintää, jotta voidaan katkaista haavoittuvassa asemassa olevien perheiden köyhyyden kierre; korostaa, että jäsenvaltioiden vähimmäistulojärjestelmissä on oltava vahva sukupuoliulottuvuus köyhyyden naisistumisen torjumiseksi ja vähimmäistulon takaamiseksi niille, jotka ovat suurimmassa syrjäytymisvaarassa; korostaa vähimmäiseläkkeiden ja perhe-eläkkeiden merkitystä, jotta voidaan torjua ikääntyneiden naisten sosiaalista syrjäytymistä ja köyhyyttä; korostaa, että suunnitellussa vähimmäistoimeentuloa koskevassa neuvoston suosituksessa vuonna 2022 on ehdottomasti käsiteltävä tarvetta varmistaa kohtuulliset vähimmäiseläkkeet; kehottaa jäsenvaltioita erittelemään edelleen vanhuuseläkettä koskevat tiedot sukupuolen ja eri ikäryhmien mukaan;
3. muistuttaa, että riittäviä vähimmäispalkkoja koskevalla ehdotuksella pyritään vähentämään työssäkäyvien köyhyyttä erityisesti naisten osalta; kehottaa hyväksymään pikaisesti ehdotetun direktiivin, joka mahdollistaa kohtuullisen elintason työntekijöille

ja heidän perheilleen; korostaa, että kun otetaan huomioon naisten suurempi osuus matalapalkkaisissa työpaikoissa ja matalapalkka-aloilla, vähimmäispalkkojen riittävyyden parantaminen voi paitsi vähentää työssäkäyvien köyhyyttä myös tukea sukupuolten tasa-arvoa ja kaventaa sukupuolten palkkaeroa; kehottaa jäsenvaltioita keskittymään työssäkäyvien köyhien osuuteen ja tarkastelemaan sitä järjestelmällisemmin suhteessa sukupuoleen ja erityisryhmiin ja kehottaa niitä edistämään työllisyysturvaa, vähentämään palkkaeroja ja puuttumaan ei-vapaaehtoiseen osa-aikatyöhön sekä torjumaan palkkasyrjintää, mukaan lukien sukupuolten palkkaerojen poistaminen, jotta voidaan varmistaa, että ihmisarvoinen työ toimii kestävässä keinona päästä pois köyhyydestä;

4. korostaa, että jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön hyvin suunniteltuja työmarkkinapolitiikkoja, joilla pyritään poistamaan sukupuolten väliset erot, jotka lisäävät naisten köyhyysriskiä, erityisesti sukupuolten väliset työllisyys-, palkka- ja eläke-erot; kehottaa jäsenvaltioita rakentamaan erityisesti eurooppalaisen ohjausjakson avulla osallistavia työmarkkinoita, joilla heikossa asemassa oleville ryhmille tarjotaan työllistymispolkuun perustuvia keinoja päästä laadukkaisiin työpaikkoihin, joissa on kunnolliset palkat ja sosiaaliturva; korostaa, että vaikka edistystä on tapahtunut, työmarkkinoilla on edelleen sukupuolten epätasa-arvoa, johon on puututtava; kehottaa komissiota panemaan täytäntöön konkreettisin toimin sukupuolten tasa-arvoa koskevan strategian keskeiset tavoitteet ja seuraamaan niitä tiiviisti; korostaa työmarkkinaosapuolten roolia pyrkimyksissä kaventaa sukupuolten välisiä työllisyys-, palkka- ja eläke-eroja; suhtautuu myönteisesti ehdotukseen palkkauksen avoimuutta koskevaksi direktiiviksi, jolla pyritään vahvistamaan periaatetta, jonka mukaan samasta tai samanarvoisesta työstä maksetaan sama palkka miehille ja naisille palkkauksen avoimuuden ja täytäntöönpanomekanismien avulla, mikä vähentää sukupuolten palkkaeroa ja parantaa naisten taloudellista vakautta ja taloudellista riippumattomuutta yleisemmin sekä antaa asianomaisille naisille mahdollisuuden päästä eroon köyhyydestä ja perheväkivallasta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki tällaiset ehdotukset kattavat mahdollisimman monet työntekijät ilman syrjintää; korostaa, että naisten suurempi osallistuminen työmarkkinoille olisi keskitettävä kestäviin ja laadukkaisiin työpaikkoihin, myös tulevaisuuteen suuntautuvilla aloilla, sukupuolten palkkaerojen poistamiseksi; korostaa, että työmarkkinoiden eriytyminen sukupuolen mukaan voi vähentää naisvaltaisten alojen arvostusta ja johtaa naisten epävarmoihin työoloihin näillä aloilla;
5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan naisten mahdollisuuksia työmarkkinoilla, vähentämään naisten taakkaa ja velvollisuuksia ja tukemaan aktiivisesti omaishoitajia, joista suurin osa on naisia, tarjoamalla heille riittävät tulot, lisäämällä miesten hoitovelvollisuuksien täyttämistä, varmistamalla erityisesti alle kolmivuotiaille lapsille helposti saatavilla olevat ja laadukkaat viralliset julkiset ja yksityiset päivähoitopalvelut ja laadukkaat hoitopalvelut hoitoa ja tukea tarvitseville henkilöille, mukaan lukien ikääntyneet ja vammaiset henkilöt, ja tarjoamalla psykososiaalista tukea tai avustuspalveluja omaishoitajille; kehottaa jäsenvaltioita rahoittamaan riittävästi parempia, kohtuuhintaisempia ja laadukkaampia julkisia ja yksityisiä palveluja sekä tukemaan voittoa tavoittelemattomia sosiaalipalveluja ja muuta sosiaalista infrastruktuuria ja varmistamaan keskeisten palvelujen saatavuuden naisille ja tarvittaessa heidän huollettavinaan oleville lapsille ja muille hoitoa tai tukea tarvitseville perheenjäsenille, erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille,

koska tämä mahdollistaisi useampien naisten osallistumisen työmarkkinoille ja varmistaisi työ- ja yksityiselämän tasapainon sekä auttaisi pienentämään naisten ja heidän huollettaviensa köyhyyteen joutumisen riskiä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että sukupuolten tasa-arvoa koskeva EU:n lainsäädäntö, jolla on suora vaikutus naisten osallistumiseen työmarkkinoille, pannaan täytäntöön ja että sen edistymistä seurataan tarkasti;

6. suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen esittää varhaiskasvatusta koskevien Barcelonan tavoitteiden tarkistamista vuonna 2022; kehottaa jäsenvaltioita nopeuttamaan prosessia Barcelonan tavoitteiden saavuttamiseksi kaikkialla EU:ssa naisten työmarkkinoille osallistumisen mahdollistamiseksi, asettamaan etusijalle alle kolmivuotiaiden lasten päivähoitoa koskevan tavoitteen kunnianhimoisen tarkistamisen ja poistamaan kaiken syrjinnän laadukkaaseen lastenhoidon saatavuudessa investoimalla kaikkien saatavilla olevaan ja laadukkaaseen varhaiskasvatukseen ja hyödyntämällä samalla eurooppalaisen lapsitakuun kaikkia mahdollisuuksia ja asiaankuuluvia EU:n varoja; toteaa, että tarvitaan toimia, joilla puututaan nykyiseen eriarvoisuuteen laadukkaiden varhaiskasvatuspalvelujen saatavuudessa; kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan iltapäivähoidon ja loma-aikojen lastenhoitopalvelujen puutteeseen; kehottaa komissiota ja neuvostoa kehittämään vastaavia tavoitteita pitkäaikaishoidolle osana tulevaa EU:n hoitostrategiaa, mukaan lukien pitkäaikaishoitoa koskeva aloite vuonna 2022, ja omaksumaan kokonaisvaltaisen lähestymistavan kaikkiin hoitotarpeisiin ja -palveluihin sekä asettamaan vähimmäisvaatimuksia ja laatuohjeita koko elämänsä kattavalle hoidolle, jotta varmistetaan kestävä pitkäaikaishoito, jolla taataan parempi pääsy laadukkaisiin palveluihin sitä tarvitseville, sekä varmistetaan naisten jatkuva osallistuminen työmarkkinoille ja puututaan epätasa-arvoisiin hoitovelvoitteisiin; korostaa lisäksi tarvetta toteuttaa toimenpiteitä miesten kannustamiseksi hoitoalan töihin; kehottaa Eurooppa-neuvostoa jatkamaan naisten johtokuntapaikkoja koskevan direktiivin käsittelyä; korostaa, että naisten näkeminen johtotehtävissä voi vaikuttaa tyttöjen ja nuorten naisten koulu- ja uravalintoihin ja auttaa poistamaan eriarvoisuutta tietyillä työmarkkinoiden aloilla, joilla naiset ovat vähemmän edustettuina, sekä parantamaan naisvaltaisten alojen työoloja;
7. toteaa, että toimenpiteet, joilla kannustetaan naisten työllistymistä siten, että miehet osallistuvat yhdenvertaisesti hoitovelvollisuuksiin, kuten tehokkaat isyysvapaajärjestelmät ja sellaisiin verosäännöksiin puuttuminen, jotka rankaisevat perheen toimeentulosta toissijaisesti vastaavia, useimmiten naisia, voivat vaikuttaa suoraan tai välillisesti sukupuolten välisten erojen kaventamiseen sekä työllisyydessä että palkoissa; kehottaa jäsenvaltioita edistämään hoitovelvollisuuksien tasapuolista jakautumista naisten ja miesten välillä sellaisten palkallisten vapaiden avulla, joita ei voida siirtää vanhempien välillä, mikä antaisi naisille mahdollisuuden tehdä yhä enemmän kokopäivätyötä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan työ- ja yksityiselämän tasapainottamista koskevan direktiivin nopean ja kunnianhimoisen täytäntöönpanon;
8. korostaa, että julkisten, solidaarisuuteen perustuvien ja riittävien työ- ja vanhuuseläkkeiden yleinen saatavuus on taattava kaikille, erityisesti naisille, koska sukupuolten välinen eläke-ero on edelleen merkittävä, 29 prosenttia vuonna 2019; korostaa sellaisten julkisten ja työeläkejärjestelmien merkitystä, jotka tarjoavat riittävät, köyhyysrajan ylittävät eläketulot ja antavat eläkeläisille mahdollisuuden säilyttää elintasonsa; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan lastenhoitoon ja muuhun

epäviralliseen hoitoon liittyvien velvoitteiden huomioon ottamista eläkejärjestelmissä, jos naiset eivät pysty tekemään palkkatyötä ja suorittamaan asianmukaisia eläkemaksuja, myös hoitohyvitysten muodossa, jotta voidaan puuttua siihen, että naiset joutuvat useimmiten keskeyttämään työuransa täyttääkseen nämä velvollisuudet vakiintuneiden sukupuoliroolien vuoksi; toteaa, että naisten elinikäisen heikon taloudellisen riippumattomuuden ja sukupuolten epätasa-arvon vaikutukset työmarkkinoilla näkyvät eniten ikääntyneiden ikäryhmien keskuudessa, erityisesti jos naiset ovat jääneet leskeksi tai asuvat yksin; panee merkille, että sukupuolten välinen ero köyhyydessä naisten vahingoksi on suurimmillaan 75-vuotiaiden ja sitä vanhempien ikäryhmässä, mikä on erityisen huolestuttavaa, kun otetaan huomioon, että EU:n ikääntyvästä väestöstä suurin osa on naisia;

9. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan naisille yhtäläiset taloudelliset mahdollisuudet covid-19-kriisin aikana ja sen jälkeen; korostaa, että elvytystoimissa olisi sovellettava sukupuolisensitiivistä lähestymistapaa, investoitava hoiva-alaan, edistettävä laadukkaita työpaikkoja ja kestävää kasvua, ihmisarvoista työtä, osaamista ja koulutusta sekä yhteiskuntiemme selviytymiskykyä ja oikeudenmukaisuutta ja että niissä olisi oltava vahva sosiaalinen ulottuvuus kaikkien naisten osalta intersektionaalisella lähestymistavalla, jotta voidaan tukea muita heikommassa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvia naisia, kuten yksinhuoltajatalouksissa tai palkattomissa kotitalouksissa olevia naisia, vammaisia naisia, romaninaisia, uskonnollisiin tai etnisiin vähemmistöihin kuuluvia naisia, yksinhuoltajaäitejä, ikääntyneitä naisia, maahanmuuttajanaisia, nuoria naisia, lbtq+ -naisia tai huollettavia hoitavia naisia, koska he ovat erityisen alttiita köyhyydelle ja eristykseen jäämiselle; kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan epävirallisesti hoitajaksojen aikana hankittujen taitojen virallista tunnustamista, jotta voidaan parantaa naisten työllistettävyyttä hoitotehtävien päätyttyä; korostaa, että vaikka naisilla on yleisesti koko elämänsä ajan suurempi köyhyyden todennäköisyys, covid-19-pandemia on lisännyt tätä todennäköisyyttä, koska pandemian pysäyttämiseen tähtäävillä sulkutoimilla on ollut merkittävä vaikutus sellaisiin toimialoihin (kuten hotelli- ja ravintola-alaan, vähittäiskauppaan, hoiva- ja kotitaloustyöhön jne.), joilla naiset ovat yleensä yliedustettuina;
10. toteaa, että yksi niistä aloista, joilla naiset ovat kärsineet suhteettomasti miehiin verrattuna, on yhtäläinen osallisuus taloudessa, sillä naiset ovat yleensä yliedustettuina Euroopassa pandemian etulinjassa ja myös palvelualalla, johon nykyinen kriisi on vaikuttanut erityisesti, mikä on johtanut naisten työttömyysasteen nousuun ja siten naisten köyhyyden suureen todennäköisyyteen EU:ssa;
11. panee huolestuneena merkille, että taloudellinen eriytyminen ja naisten työmarkkinoille pääsyssä ja siellä pysymisessä kohtaama eriarvoisuus johtaa alhaisempiin palkkoihin, heikkoihin työoloihin, alhaisempiin eläkkeisiin ja köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen suurempaan todennäköisyyteen elämän aikana;
12. kehottaa jäsenvaltioita edistämään sekä miesten että naisten joustavuutta työaikojen ja työn organisoinnin osalta, jotta voidaan edistää perhe- ja työelämän yhteensovittamista;
13. korostaa tarvetta edistää taloutta elvyttäviä politiikkoja, joilla autetaan yritysten omistajia edistämään ihmisarvoisia työpaikkoja luovien työmarkkinoiden kasvua;

14. korostaa, että kaikilla EU:n sosiaalialan rahastoilla ja ohjelmilla, erityisesti Euroopan sosiaalirahasto plussalla, Euroopan globalisaatiorahastolla työttömiksi jääneille työntekijöille, oikeudenmukaisen siirtymän rahastolla, elpymis- ja palautumistukivälineellä ja turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastolla on ratkaiseva merkitys; korostaa, että jäsenvaltioiden ja komission olisi ESR plussan avulla pyrittävä lieventämään kriisin sosioekonomisia vaikutuksia erityisesti naisiin, lisäämään naisten osallistumista työelämään sekä työ- ja yksityiselämän yhteensovittamista, torjumaan köyhyyden naisistumista ja sukupuoleen perustuvaa syrjintää työmarkkinoilla ja koulutuksessa sekä tukemaan kaikkein heikoimmassa asemassa olevia ja torjumaan lapsiköyhyyttä; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään näitä varoja täysimääräisesti, tehokkaasti ja avoimesti lähimpänä niitä tarvitsevia ihmisiä ja näin ollen kuulemaan alue- ja paikallisviranomaisia ja ottamaan ne mukaan varojen käyttöön; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita valtavirtaistamaan sukupuolten tasa-arvoa koskevat tavoitteet kaikkiin kansallisiin elpymis- ja palautumissuunnitelmiinsa ja varmistamaan, että haavoittuvimmassa asemassa olevat naisten ryhmät otetaan erityisesti huomioon kansallisten suunnitelmien laatimisessa ja suunnittelussa sekä rahoitettujen hankkeiden täytäntöönpanossa; muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että kaikissa EU:n rahoittamissa hankkeissa on noudatettava EU:n lainsäädäntöä, myös perusoikeuskirjaa, sekä YK:n yleissopimusta vammaisten henkilöiden oikeuksista; yhtyy komission ennusteeseen, jonka mukaan covid-19-epidemiasta toipumisen yhteydessä äärimmäisen köyhyyden torjunnasta ja erityisesti lapsiköyhyyden torjumisesta tulee entistäkin tärkeämpää tulevana vuosina; vaatii näin ollen, että eurooppalaiseen lapsitakuuseen investoidaan yhteensä vähintään 20 miljardia euroa vuosina 2021–2027; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti ESR plussaa ja erityisesti vähävaraisimpien tukemiseen käytettävissä olevia varoja, jotta voidaan puuttua äärimmäisen köyhyyden muotoihin, joilla on suurin vaikutus sosiaaliseen syrjäytymiseen, kuten asunnottomuuteen, lapsiköyhyyteen ja ruoan puutteeseen;
15. korostaa, että naiset menettivät työpaikkojaan suhteettoman paljon pandemian alussa ja kohtasivat myös suurempia esteitä työmarkkinoille palaamiselle ja siellä pysymiselle covid-19-pandemian kahden ensimmäisen aallon välisenä aikana ja että vaikka miesten työllisyysnäkymät paranivat 1,4 prosenttia, naisilla kasvu oli vain 0,8 prosenttia samalla ajanjaksolla; korostaa, että nuoret, erityisesti nuoret naiset, menettivät suhteettomasti enemmän työpaikkoja pandemian ensimmäisen aallon aikana; panee merkille, että aiemmat kriisit ovat osoittaneet, että työmarkkinoille tulo taantuman aikana voi vaikuttaa kielteisesti nuorten työmarkkinatuloksiin vähintään vuosikymmenen ajan;
16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan naisten osallistumista työmarkkinoille ja varmistamaan samalla verojärjestelmän progressiivisuuden, poistamaan verotukseen liittyvät sukupuolivääristymät ja muut eriarvoisuudet ja esittämään rahoitusohjelmissa erityisiä, kohdennettuja ja mitattavissa olevia aloitteita tehokkaasta työllisyyden aktiivituesta annetun komission suosituksen mukaisesti ja edistämään naisten vaikutusmahdollisuuksia esteettömän ja osallistavan virallisen ja epävirallisen koulutuksen ja arkioppimisen, ammatillisen koulutuksen ja elinikäisen oppimisen avulla kiinnittäen erityistä huomiota kaikkein syrjäytyneimpiin sekä rahoituksen saantiin, naisten yrittäjyyteen ja naisten edustukseen tulevaisuuteen suuntautuneilla aloilla, jotta varmistetaan pääsy laadukkaisiin työpaikkoihin ja ihmisarvoisiin työoloihin kaikissa ikäryhmissä; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön politiikkoja, joilla edistetään naisten koulutusta, täydennys- ja

uudelleen koulutusta, erityisesti vihreän siirtymän ja digitaalisen muutoksen osalta; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tukemaan naisten pääsyä laadukkaaseen elinikäiseen oppimiseen ja koulutukseen erityisesti hoitosyistä johtuvien poissaolojen jälkeen ja toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä ajan ja resurssien puutteen sekä digitaalisen kuilun poistamiseksi; kehottaa edistämään enemmän STEM-aineita, digitaalista koulutusta, ammatillista koulutusta, elinikäistä oppimista, tekoälyä ja finanssiosaamista sekä muita monialaisia taitoja kaikilla koulutustasoilla, jotta varmistetaan, että yhä useammat naiset pääsevät tulevaisuuteen suuntautuneille aloille ja edistävät niiden ja yleisemmin yhteiskunnan kehitystä; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään EU:n varoja ja ohjelmia elinikäisen oppimisen ja koulutuksen tukemiseen uusien digitaalisten taitojen ja valmiuksien erityisaloilla, mukaan lukien erityisesti STEM-aineet; korostaa, että naisten yrittäjyys tuo lisäarvoa ja että sitä olisi tuettava ja edistettävä;

17. kehottaa jäsenvaltioita panemaan kunnianhimoisesti täytäntöön eurooppalaisen lapsitakuun ja palkkauksen avoimuutta koskevan direktiivin sekä tulevan vähimmäispalkkoja koskevan direktiivin ja vähimmäistuloa koskevan suosituksen;
18. korostaa, että romanien osallistamisen varmistavia kansallisia toimia olisi nopeutettava kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota edistämään osallisuutta ja varmistamaan siten romanityttöjen ja -naisten osallistumisen kaikilla tasoilla, myös paikallisella, alueellisella ja EU:n tasolla työskenteleville; huomauttaa, että tässä olisi otettava huomioon miesten ja naisten tasa-arvo ja keskityttävä jäsenvaltioiden hyvien käytäntöjen nostamiseen unionin tasolle;
19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita täydentämään EU:n taloudellista tukea opinto-ohjelmilla ja -hankkeilla, joilla annetaan lahjakkaille romanityöille ja -naisille mahdollisuus hyödyntää täydennyskoulutusta vapautuakseen ylisukupolvisesta köyhyydestä, edistämällä heidän yhteiskunnallista integroitumistaan ja kehittämällä heidän tietoisuuttaan romanien tilanteen parantamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ilmoittamaan, minkä verran tukea ne tarvitsisivat romaniväestön integroimiseksi suositeltujen toimenpiteiden toteuttamiseen;
20. muistuttaa, että asunnottomuuden kapeat määritelmät sulkevat pois asunnottomuutta ja asuntomarkkinoilta syrjäytymistä kokevat naiset, koska he käyttävät epävirallisia ja usein vaarallisia järjestelyjä, kuten taivasalla nukkumista ja hätämajoitusta, ja yrittävät käyttää asunnottomuuden tukipalveluja vasta sitten, kun nämä muut vaihtoehdot on käytetty loppuun; huomauttaa, että tämän vuoksi naisia ei oteta huomioon ja heitä aliarvioidaan asunnottomuutta koskevissa tiedoissa, ja heidän kokemuksensa ja tarpeensa jätetään näin huomiotta;
21. huomauttaa, että naiset ovat erityisen alttiita asuntokriisin vaikutuksille; korostaa, että naisten asunnottomuus on usein vähemmän näkyvää ja että siihen on puututtava erikseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään kansallisissa asunnottomuutta koskevissa strategioissaan sukupuolisidonnaisen lähestymistavan, jotta voidaan tukea asunnottomia naisia, jotka ovat usein kärsineet monenlaisista traumaista ja traumatisoituvat uudelleen esimerkiksi perheväkivallan ja hyväksikäytön, lapsista erottamisen, leimaamisen ja turvallisten ja turvattujen tilojen puuttumisen vuoksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita omaksuma asuntopolitiikassaan sukupuolisidonnaisen lähestymistavan, jolla tuetaan etenkin erityistilanteissa olevia

naisia, kuten yksinhuoltajanaisia;

22. suhtautuu myönteisesti asunnottomuuden torjuntaa käsittelevän eurooppalaisen foorumin perustamiseen ja sen henkilökeskeiseen, asuntolähtöiseen ja yhdennettyyn lähestymistapaan; pyytää, että se toteuttaa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen kaikessa työssään, ottaa siihen mukaan naisten oikeuksia ajavia järjestöjä ja tekee tutkimuksen naisten asunnottomuudesta Euroopassa;
23. korostaa, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ja oikeudenmukaisessa siirtymässä on kiinnitettävä erityistä huomiota energiaköyhyyteen ja lisättävä julkisia investointeja sosiaaliseen, kohtuuhintaiseen ja energiatehokkaaseen asumiseen;
24. korostaa energiaköyhyyden sukupuoliulottuvuutta, sillä se vaikuttaa suhteettomasti yksin eläviin naisiin, yksinhuoltajiin ja kotitalouksiin, joissa perheen pää on nainen, sekä tarvetta kiinnittää huomiota naisten erityistilanteeseen analysoitaessa ilmastopolitiikasta johtuvaa kasvavaa eriarvoisuuden ja köyhyyden riskiä; huomauttaa, että sukupuolten tasa-arvo on otettava paremmin huomioon asumisen ja kaupunki uudistusten alalla; kehottaa jälleen komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan energiaköyhyyden määritelmän, jossa otetaan huomioon ilmiön sukupuolinäkökohdat, sekä varmistamaan kunnianhimoisemmat toimet energiaköyhyyden torjumiseksi¹⁴; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita raportoimaan kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan energiaköyhyyden sukupuoliulottuvuudesta;
25. kehottaa jäsenvaltioita poistamaan hygieniatuotteiden verot, jotka vaarantavat suhteettomalla tavalla pienituloisten naisten ihmisarvon; pitää erittäin valitettavana, että huolimatta alv-sääntöihin vuonna 2018 ehdotetuista muutoksista monet jäsenvaltiot eivät ole alentaneet hygieniatuotteiden alv-kantoja;
26. panee merkille, että kaikki jäsenvaltiot ovat lisänneet hoivapaketteja pandemian aikana ja ottaneet käyttöön yksinhuoltajatalouksia koskevia erityissäännöksiä; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan tällaisten säännösten voimassaoloa elpymiskauden aikana;
27. katsoo, että on tärkeää, että tasa-arvopolitiikassa puututaan sukupuolten epätasapainoon sekä palkallisessa että palkattomassa hoivatyössä, lisätään naisten osallistumista miesvaltaisille aloille ja edistetään miesten työllisyyttä naisvaltaisilla aloilla, jotta voidaan puuttua sukupuoleen perustuvaan eriytymiseen työelämässä; korostaa, että sukupuoleen perustuvan työmarkkinoiden eriytymisen pysyvyys viittaa siihen, että koulutusjärjestelmien ja muiden kannustimien avulla on tehtävä enemmän nuorten miesten ja naisten kannustamiseksi toiselle sukupuolelle kuuluviksi miellettyihin ammatteihin;
28. pitää valitettavana, että nykyiset köyhyyttä koskevat tiedot paljastavat vain osan sukupuolten välisistä eroista, sillä köyhyysriski-indikaattoreita mitataan kotitalouskohtaisista tiedoista, jotka eivät paljasta kotitalouden sisäistä tulojen jakautumista eikä tulojen saatavuutta; kehottaa jälleen komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään ja parantamaan edelleen sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen, tilastojen, tutkimuksen ja analyysien keräämistä sekä tukemaan ja toteuttamaan toimenpiteitä,

¹⁴ Euroopan parlamentin 26. toukokuuta 2016 antama päätöslauselman aiheesta ”Köyhyys: sukupuolinäkökulma, EUVL C 76, 28.2.2018, s. 93.

joilla parannetaan institutionaalisten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden valmiuksien kehittämistä tiedonkeruun ja analysoinnin osalta; kehottaa erityisesti EU:n energiaköyhyyden seurantakeskusta toimittamaan sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja sen julkisesti saatavilla olevissa indikaattoreissa;

29. muistuttaa, että covid-19-pandemian aiheuttamalla sosiaalisen kanssakäymisen vähentämisellä ja eristäytymisellä on ollut dramaattinen vaikutus naisiin kohdistuvien väkivaltatapausten määrään ja että myös perheväkivalta ja lasten hyväksikäyttö ovat lisääntyneet; muistuttaa, että naisten taloudellinen riippumattomuus on osoittautunut keskeiseksi välineeksi sukupuoleen perustuvan väkivallan torjunnassa; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan taloudellista tukea sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreiksi joutuneille naisille, jotka ovat muuttamassa omilleen, ja parantamaan mahdollisuuksia saada tietoa kohtuuhintaiseen asumiseen kohdennetusta rahoituksesta keinoina parantaa heidän taloudellista riippumattomuuttaan ja elintasoaan;

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	3.3.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+ : 41 - : 8 0 : 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Atidzhe Alieva-Veli, Dominique Bilde, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Sylvie Brunet, Jordi Cañas, David Casa, Leila Chaibi, Ilan De Basso, Margarita de la Pisa Carrión, Özlem Demirel, Jarosław Duda, Estrella Durá Ferrandis, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Rosa Estaràs Ferragut, Nicolaus Fest, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Helmut Geuking, Elisabetta Gualmini, Alicia Homs Ginel, France Jamet, Agnes Jongerius, Radan Kanev, Adám Kósa, Stelios Kympouropoulos, Katrin Langensiepen, Miriam Lexmann, Elena Lizzi, Giuseppe Milazzo, Kira Marie Peter-Hansen, Dragoş Pişlaru, Manuel Pizarro, Dennis Radtke, Elżbieta Rafalska, Guido Reil, Daniela Rondinelli, Mounir Satouri, Monica Semedo, Michal Šimečka, Beata Szydło, Eugen Tomac, Romana Tomc, Marie-Pierre Vedrenne, Nikolaj Villumsen, Marianne Vind, Maria Walsh, Stefania Zambelli, Tatjana Ždanoka
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Evelyn Regner, Eugenia Rodríguez Palop, Sara Skyttedal

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

41	+
NI	Daniela Rondinelli
PPE	David Casa, Jarosław Duda, Rosa Estaràs Ferragut, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Helmut Geuking, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Dennis Radtke, Sara Skytvedal, Eugen Tomac, Romana Tomc, Maria Walsh
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Sylvie Brunet, Jordi Cañas, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Dragoş Pîslaru, Monica Semedo, Michal Šimečka, Marie-Pierre Vedrenne
S&D	Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Ilan De Basso, Estrella Durá Ferrandis, Elisabetta Gualmini, Alicia Homs Giné, Agnes Jongerius, Manuel Pizarro, Evelyn Regner, Marianne Vind
The Left	Leila Chaibi, Özlem Demirel, Eugenia Rodríguez Palop, Nikolaj Villumsen
Verts/ALE	Katrin Langensiepen, Kira Marie Peter-Hansen, Mounir Satouri, Tatjana Ždanoka

8	-
ECR	Giuseppe Milazzo, Margarita de la Pisa Carrión, Elżbieta Rafalska, Beata Szydło
ID	Dominique Bilde, Nicolaus Fest, France Jamet, Guido Reil

4	0
ID	Elena Lizzi, Stefania Zambelli
NI	Ádám Kósa
PPE	Miriam Lexmann

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää